

Протокол

№

гр. София, 31.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12841** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:10 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. П. Н. – редовно уведомен, явява се лично и се представлява от адв. К., който представя пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ заместник на главния прокурор при Върховна прокуратура – редовно уведомен, представлява се от юрк. Н., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го ДОКЛАДВА

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл.40 ЗДОИ.

Образувано е по жалба на Н. П. Н. срещу отказ № 2735/2024г.- ГП/Р. от 06.12.2024г., постановен по заявление вх. № 2735/25.11.2024г. на заместник на главния прокурор при Върховна прокуратура.

ДОКЛАДВА становище от ответника, представено по делото на 15.01.2025 г.

АДВ. К.: Поддържам жалбата. Моля да се приемат доказателствата. Не възразявам да се приеме административната преписка. Жалбата е допустима. Оспорвам доводите на

ответника в обратния смисъл, които той е изложил в писменото си становище, представено пред Вас.

ЮРК. Н.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме административната преписка. Поддържам представеното писмено становище.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА на страните, че пред ВАС на РБ е образувано тълкувателно дело № 6 от 2024 година по искане на главния прокурор на Република България за издаване на тълкувателно решение по подробно формулирани 5 въпроса.

АДВ. К.: Считам, че не са налице основания за спиране на производството по настоящото дело до произнасяне на ВАС поради следното:

Обичайно соченото основание е това по чл. 229, ал.1, т.4 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК. Това основание, обаче, е свързано с наличието на правен спор с преюдициално значение. Тълкувателната дейност на ВАС не представлява правораздавателна дейност и не се решава конкретен правен спор. Що се отнася до тълкувателната дейност на ВАС, същата дейност по изясняване на съдържанието на закона, и в това отношение чл.229 от АПК, съдържа една единствена хипотеза, в която може да бъде спряно производство заради тълкуване на закон и това е хипотезата, свързана с произнасяне на Конституционния съд- чл.229, ал.1, т.6 ГПК. Аз смятам, че това е изрична и съзнателна воля на законодателя, тъй като тълкувателната дейност е една подпомагаща съдилищата дейност, поради което спирането на производството, за да се произнесе ВАС по тълкуване на закона, за мен, би представлявало нарушение на принципа за разделение на властите, заложен в Конституцията на Република България. Би нарушило правото на справедлив процес поради това, че се забавя производството без основание и би довело до ограничаване на независимостта на съда в неговата дейност по решаването на правния спор, защото законодателят не е предвидил да бъде спряно производството в тези случаи. Нещо повече, ако е налице висящ законопроект за изменение и допълнение в закон, което е по същество законодателната дейност, с по-силно правно значение от тълкувателната, то тогава няма основание за спиране на производството по конкретен правен спор. На основание на изложените от мен доводи, моля да не предприемате решение за спиране на производството. Няма да коментирам естеството на самото искане, което изхожда всъщност от страна в този процес, което пък е едно друго основание, което поставя страните в неравностойно положение, защото ние не можем да отправим искания за тълкуване и да моделираме процеса според нашата воля.

Н. Н.: Моля да вземете предвид конкретиката на настоящия случай. Това дело изхожда на първо място от изпълняващ длъжността /и.д./ главен прокурор, т.е. той е инициатор на това тълкувателно дело, при положение, че той е страна на много висящи дела по ЗДОИ. На второ място бих поставил въпроса доколко и.д. има правото да образува тълкувателно дело. Това важи, както за инициатора Б. С., така и за образуващия Г. Ч.. И на трето място, ако приемем, че вторият въпрос не е спорен, моля да обърнете специално внимание на дело № 12948/2024г. на АССГ. Жалбата по това дело с предмет ЗДОИ е подадена броени дни преди и.д. главния прокурор С. да входи своето искане за издаване на тълкувателно решение във ВАС. Предмет на това дело е т.нар. казус „8-те джуджета“ и конкретно разследването на прокурор Т., касаещо участието в казуса на и.д. главния прокурор С. – лично. Тоест, за мен е налице хипотеза на злоупотреба с право и власт от страна на и.д. главен прокурор С..

Това е дело, което касае лично него. И веднага, след като тази жалба стига до съда той иска образуване на тълкувателно дело, което да спре делото, касаещо лично него. Информацията, до която аз желая да получа достъп, е свързана с номера на преписки и евентуално актовете, издадени по тях, като ако аз зная номерата на преписките, на сайта на Прокуратурата всеки има достъп до тях.

ЮРК. Н.: Не възразявам делото да бъде спряно до постановяване на решение на ВАС, касаещо правилното изясняване на спора.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените и съдържащи се в административната преписка писмени доказателства.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим нови доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. К.: Моля да уважите жалбата. По отношение исканата информация, свързана с номерата на преписките, по които работи Прокуратурата, тази информация категорично не може и да попада в обхвата, за който ответната страна твърди, че е с правораздавателен характер. Тази информация е с административен, подпомагащ характер, но тя е изключително важна, за да бъде постигната основната цел, записана в чл.2, ал.1 от ЗДОИ гражданите да си съставят мнение за дейността на държавните институции и в частност на Прокуратурата. Още повече, че работата по знакови преписки, в това число и по отношение на лица, заемащи висши публични длъжности, е от изключително значение в демократичното общество, доколкото властта, произтича от народа. Правото на достъп до обществена информация е разгледано от Конституционния съд на Република България в решение № 4 от 2012 г. по дело № 14/2011 г. и е многократно цитирано в последствие в практиката на ВАС по дела с предмет ЗДОИ. Що се отнася до искането за достъп до крайния акт в производство, моля съдът да възприеме становището, което е формирано в практиката от последните години в АССГ, а именно, че това не е информация от правораздавателен характер, която попада извън ЗДОИ. Доводите са в две посоки. От една страна чл.41 от Конституцията на РБ, в светлината и на решение № 7 от 1996 г. по конституционно дело № 1/1996 г., трябва да бъде тълкуван стриктно стеснително по отношение на ограниченията на правото на информация. В чл.198 от НПК, на който се позовава административният орган, всъщност се говори за материалите по производството. Но ние считаме, че един акт, с който се приключва дадено производство не съставлява материал. И с оглед задължението за стеснително тълкуване на ограничения и обратно, разширително тълкуване на правото на достъп до обществена информация, считам, че не следва един такъв акт, с който се прекратява производството, да бъде в обхвата на понятието „материали“. Нещо повече, така наречената „следствена тайна“,

за която става въпрос, съществува като ограничение в горе-долу всички 140 идентични закони в света. Основна цел на това ограничение е да бъде запазен интегритетът на досъдебното производство, на наказателното разследване, да не може да се влияе, така че да се манипулират доказателства, свидетели или едно преждевременно знание на даден обвиняем да доведе до това защитата да предприеме мерки за осуетяване на събиране на доказателство. През 1996 г. Конституционният съд казва, че ограниченията на достъп до информация трябва да имат цел и да има защитен интерес. Те не могат да съществуват просто така. Последно, но не и по значение място, предполагам, че Вие си спомняте предисторията на това разделение на информацията на правораздавателна и административна, но тъй като аз се занимавам много концентрирано с такива дела, ще си позволя да припомня.

Някъде около 2009 г. – 2010 г., когато за първи път се поставиха тези въпроси, заявителите искаха достъп до актове на съдилища. Те искаха достъп най-често до решения и определения. И тогава се формира виждането в съдебната практика, че не е обществена информация, а другото, което се опитват да поддържат, че е налице специален закон. Но специалният закон не беше НПК, нито чл.198 от него, а беше Закона за съдебната власт, чиято норма предвиждаше публикуване на актовете на съдилищата, решения и определения на интернет страниците на съдилищата. Тогава ВАС каза, че щом има такова задължение по специален закон и всеки получава право на достъп до информация, то е налице специален ред по смисъла на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, и затова тази правораздавателна информация не върви по реда на ЗДОИ. По-нататък, в следващите години, се поставиха въпросите за достъпа до информация от Прокуратурата. Там се оказа, че лица, които са инициирали и подавали сигнали последствие е следвало да бъдат информирани по реда на НПК, но защо това не се е случило, те тръгнаха по реда на ЗДОИ да искат тези преписки и тогава ВАС каза, че не може тези лица да получават достъп, защото са сигналоподатели. И сега вече, към ден днешен, стигаме до момента, в който това първоначално, правилно виждане според мен, се е изкривило, защото истината е, че достъп до прокурорски актове не съществува, каквито и да са те. Няма активно задължение актовете да бъдат публикувани, както е при съдилищата, поради което не може да се приеме, че съществува специален ред за достъп, защото такъв не съществува. Има ред за страните, но това няма нищо общо с общото право на достъп до обществена информация и по този въпрос има трайна практика на ВАС по повод откази, в които административният орган твърди, че е налице специален закон. Върховният съд казва, че не е специален закон, а ограничение на правото на достъпа до информация. Да не говорим, че изключването на характера на обществена информация изобщо не е коментирано. Спорът е за реда дали е по ЗДОИ или не. Аз твърдя, че в случая друг ред няма. Ако обективно не съществува ред, по който заявителят може да упражни правото си на достъп до информация, а това право му е изначално отказано, то тогава е приложим общият ред. Моля Вашето решение да бъде в този смисъл. Моля да ни предоставите срок за писмени бележки.

ЮРК. Н.: Моля да постановите акт, с който да отхвърлите жалбата на Н. Н. срещу писмо изх. №2735/2024г.- ГП/Р. от 06.12.2024г. на заместник на главния прокурор при Върховна прокуратура по съображения, подробно изложени в нашето становище от 15.01.2025 г. Моля да ни бъде предоставен срок за писмени бележки. Претендирам присъждане на юрисконсултско възнаграждение и разноски в размер на 170,00 лв.

АДВ. К.: Моля да оставите без уважение искането за разноски. Считаю, че подобно

искане се явява в нарушение на новата редакция на чл.40, ал.2 от ЗДОИ, която забранява определянето на разноси при наличие със злоупотреба с право. В случая Прокуратурата се домогва до една непрозрачност и неотчетност на нейната работа в нарушение на основните принципи в Конституцията, поради което едно евентуално присъждане на разноси би имало възпиращо действие по отношение на заявителя по ЗДОИ, който е добросъвестен и действа в защита на обществения интерес.

Н. Н.: Ако възприеме тезата на ответника, какъв е тогава смисълът от функционирането на тези комисии в Народното събрание? Свършва се там някаква работа. Формира се сигнал за извършено престъпление, което се входира в Прокуратурата. Прокуратурата в много от случаите отказва да образува досъдебно производство и до там. Черна кутия. Никой, никога не разбира, предполагам, че и самият Парламент не разбира, защо този отказ е отказ, с какви мотиви и на какво основание. Какъв е смисълът от функциите на тези комисии? Какъв е смисълът от работата на Прокуратурата по тези преписки, най-малко това важи за отказите по ЗСВ. Вече за прекратените досъдебни производства, предоставям на преценката съда.

СЪДЪТ ДАВА 14-дневен срок от днес на страните за представяне на писмени бележки и

ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:50 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: